

Organisasjonsoppbygging

Selv om de aller første kvekerne var overbevist om at den sanne kirke var åndelig, usynlig og uten behov for form og struktur, varte det ikke lenge før enkeltpersoner tok seg friheter som det ble nødvendig for andre medlemmer å ta avstand fra. Allerede i 1666 tok Georg Fox og andre sentrale forkynnere initiativ til å organisere de troende i månedsmøter, kvartalsmøter og årsmøter etter modell av de møtene som er beskrevet i Det nye testamente. I disse møtene skulle evangeliets orden styre. Månedsmøtene besto av dem som bodde så nær hverandre at de deltok i de samme andaktene i ukas løp. Kvartalsmøtene samlet representanter fra en større region, og årsmøtet samlet representanter fra hele landet. Denne grunnstrukturen har vist seg robust og er stort sett i bruk den dag i dag.

I møtene prøver man å følge en måte å arbeide på som både respekterer den enkeltes frihet til å følge Åndens ledelse, men også stiller krav til den enkelte om en viss disiplin for å teste om denne individuelle ledelse er av Gud eller en fristelse av annet opphav. Meningen har hele tiden vært at spørsmålene skulle drøftes først i det enkelte månedsmøte der alle kunne delta i å søke etter Guds ledelse for gruppa. Hvis spørsmålet angikk forhold som fikk konsekvenser ut over månedsmøtet, skulle det behandles i kvartalsmøtet eller årsmøtet, alt ettersom hvor mange det angikk.

I beslutningsprosessen prøver de som deltar å komme fram til en løsning som kan være etter Guds vilje. Møtet har tradisjonelt karakter av en andakt, og saken legges fram i andaktsstillheten. Ett tegn på at løsningen er rett, kan være at den oppleves som samlende. Mange har tenkt at kvekerne praktiserer en konsensus-metode, men det er en sekulær feiltolkning. Kvekerne søker Den hellige Ånds enhet.

Det norske kvekersamfunnet har vedtatt rammer for oppbygging og virke, kalt *Retningslinjene*.